ในการวิจัยเรื่องบทบาทของรัฐในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ กรณีศึกษาการเติบโตของ การท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงบทบาท ของรัฐในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติจากการเติบโตของการท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาถึงปัญหา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในมิติการเติบโตของการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการศึกษาพบว่า นโยบายของรัฐ ทั้งค้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อุตสาหกรรม และ เทคโนโลยีเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าแก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาค้านเศรษฐกิจ ในการดึงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการมาเป็นตัวกระตุ้นเพื่อเชื่อมโยงกับการถงทุนใน ภาคอุตสาหกรรมสาขาอื่นด้วย ดังนั้นในการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวได้แสดงถึงศักยภาพในการ นำเม็ดเงินต่างประเทศ และการนำรายได้เข้าประเทศ เพื่อหวังผลในด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลที่มีการ ลงทุนน้อย และได้ผลตอบแทนที่กุ้มค่า ในขณะเคียวกันทรัพยากรธรรมชาติจึงถูกละเลยจน กลายเป็นปัญหาที่รุมเร้าให้กับสภาพแวดล้อมและคุกคามชีวิตคนในประเทศชาติ ผลจากการดำเนิน นโยบายเชิงเศรษฐกิจของรัฐ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมได้ถูกทำลายและเสื่อมโทรมลงไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติได้ถูกโยนออกจากประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน จึงได้ปรากฏ ในช่วงที่รัฐมีนโยบายการสัมปทานป่าไม้ให้แก่นายทุน ประกอบกับการแสวงหาทรัพยากรของ นายทุนในการกว้านซื้อ และเช่าที่ดินเพื่อเก็งกำไรตลอดห้วงทศวรรษ จึงได้เชื่อมโยงสู่ท้องถิ่น ชนบทในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐใน พื้นที่แม่ฮ่องสอนและปาย ทำให้เกิดนักธุรกิจ นักลงทุนภาคเอกชนสนใจเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น ทำให้ เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างเห็นได้ชัด จากที่แม่ฮ่องสอนเดยปิดตัวและได้เริ่ม เปิดตัวสู่โลกภายนอกในปี 2530 เป็นต้นมา การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แม่ฮ่องสอนให้เป็นที่รู้จักกัน

ในค้านธรรมชาติและวัฒนธรรมของสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในค้านการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในป่าหรือการเดินป่า (Trekking Tour) และได้รับความ นิยมมากที่สุด ตลอดจนการมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เติบโตเกินขีดความสามารถในการ รองรับ อันส่งผลต่อชุมชนท้องถิ่นในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งที่ผ่านมารัฐและองค์กรปกครองท้องถิ่น เองได้ละเลยต่อสภาพสิ่งแวคล้อมอย่างแท้จริง ในขณะเคียวกันนักท่องเที่ยวมีความด้องการเข้ามา เที่ยวเพิ่มขึ้น และกลุ่มธุรกิจและบริการได้เพิ่มเช่นกัน ตลอดจนความต้องการใช้ทรัพยากรก็มากขึ้น ตาม เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสท์เฮาส์ บริษัททัวร์ และสถานบริการต่างๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องดึงเข้ามา ใช้เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานที่ไม่มีวันจบสิ้น อันเชื่อมโยงกับพลวัตรของโลกที่ยังไม่หยุคอยู่ นิ่ง ซึ่งในบทบาทของรัฐและองค์กรปกครองท้องถิ่นเองก็ยังก้าวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงนี้ เพราะชุมชนท้องถิ่นปายขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอก และได้กลายเป็นพื้นที่ของทุนนิยมในการ ช่วงชิงทรัพยากร ผ่านกลไกรัฐและองค์กรในท้องถิ่นที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น

จึงกล่าวได้ว่า ภายใต้มิติความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างรัฐ ทุน ท้องถิ่นในอำเภอปาย ปัจจุบันมีการขยายตัวของการท่องเที่ยวในธุรกิจด้านที่พักเป็นของนายทุนภายนอก และชาวต่างชาติ เกือบทั้งหมด ในลักษณะที่ดินถูกเช่า และกว้านซื้ออย่างรุนแรง จนถึงมีการรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ ซึ่ง มีการเอื้อผลประโยชน์กับข้าราชการ นักการเมืองท้องถิ่น และผู้นำท้องถิ่น จึงปรากฏเป็นข่าวใน สื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ อินเตอร์เน็ต ในสภาพทรัพยากรป่าไม้ ที่คิน แหล่งน้ำในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ถูกทำลาย และเสื่อมโทรมลงไป ทั้งนี้เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่าง รัฐ ทุน ท้องถิ่นในผลประโยชน์ส่วนตัว และการกอบโกย ตักตวงทรัพยากรในชุมชุน ซึ่งทางออกใน การแก้ไขปัญหานั้นคือ บทบาทอำนาจรัฐในการบริหารท้องถิ่นปัจจุบันที่ต้องทบทวนตนเอง ซึ่ง ปัญหาอันเกิดจากรัฐ ในฐานะที่เคยมีนโยบายเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวที่ผิดพลาด ในการแยกประเด็น การพัฒนาระหว่างเศรษฐกิจกับสิ่งแวดล้อมที่สวนทางกัน ดังนั้น รัฐบาลจึงควรตระหนัก และให้ ความสำคัญกับคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวคล้อมมากขึ้น ทั้งนี้เพิ่มบทบาทอำนาจ กำกับ คูแล จำกัดพื้นที่ให้เหมาะสม โคยให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งที่มีอยู่ในระดับชาติและท้องถิ่น และที่ สำคัญคือ การคึงภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง กลุ่มธุรกิจในชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา และจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว ตลอดจนน้ำมาตรการทางกฎหมายบังคับใช้อย่างจริงจัง เพื่อรักษา ทรัพยากรที่มีอยู่ และมุ่งการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยนำแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงนิเวศ ซึ่งมีความสอคล้องกับพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นมากที่สุด เพราะคนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนได้ส่วนเสียใน ผลประโยชน์ร่วมกันด้วย

The purposes of this study, Role of State in Natural Resources Management: A Case Study the Growth of Tourism in Pai District, Mae Hong Son Province, were to analyze the role of state in natural resources management due to tourism growth, and to examine problems of using natural resources as tourism grows in Pai district, Mae Hong Son province.

The findings revealed that the government policies on economy, society, politics, industry, and technology enhanced national prosperity, especially economic development in terms of using tourism industry and services as stimuli for investment which provided a link to other industries. As a result, the expansion of tourism business showed efficiently yielded foreign income as the government barely invested, but the profit was relatively high. Meanwhile, natural resources are being destroyed and became environmental problems which threatened lives of people in the country. The consequences of sustainable economic development policies caused an ongoing destruction of the environment and natural resources. This phenomenon occurred when the government launched logging concession policy to public, and when they occupied the land for rental business in order to obtain profits as long as a decade. Consequently, this problem occurred in a rural area in Pai district, Mae Hong Son province, which especially resulted form the government policies on tourism promotion in Mae Hong Son province and Pai district. More businessmen and private investors were interested to run their businesses in the area, so the expansion of economy and tourism could clearly be observed. Mae Hong Son used to be closed to the outside world, but it has been opened since 1987. Natural and cultural tourism

promotion of Tourism Authority of Thailand (TAT), especially Trekking Tour in Mae Hong Son, became the most popular activities among tourists, so the increased services and facilities affected lives in local community both at the present and future time. The environment in Pai has been neglected by the government, but the number of tourists, businesses, and investors is still increasing. Hotels, resorts, guesthouses, tour companies, and other services are also expanding so as to meet with the needs of tourists. This problem related to unstable world dynamics, but the role of the government and local administration could not catch up with such changes because the local community in Pai largely depended on external factors. It had become capitalized in terms of resources exploitation through the mechanisms of state and local administration which have become increasingly complicated.

To sum up, under power relation between state, investment, and Pai district community, tourism had been expanded, especially accommodation businesses which mostly belonged to outside investors and foreigners. They rented and bought the land extensively, and some common areas are invaded through bribing government officials, local politicians, and community leaders as published on capital letter Medias such as newspaper and websites. The causes of forest, land, water resource destruction and degradation in Pai district, Mae Hong Son province, resulted from power relation between the government, investment, community who seek for their own benefits and depleted the resources in the community. Solutions found were that a role of state on administrating local community should be reviewed since the problems were caused by the state's wrong tourism policy which failed to separate the economic and environmental development. As a result, the government should be aware and pay more attention on natural resources and environment. This would enhance power role to control the area. Related organizations, both in local and national levels, and, most importantly, strong civil society, as well as local business groups should be involved in solving problems and managing tourism resources. Legal action should also be initiated and strictly enforced in order to save the excellent resources and continuously develop the local area. Ecotourism approach which is mostly related to the local community should be examined as local people have the rights to mutually benefit from their own area.